

Arrest

nr. 223 810 van 9 juli 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BAELDE
Gistelse Steenweg 229 bus 1
8200 SINT-ANDRIES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. VERSCHRAEGEN, loco advocaat J. BAELDE, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 11 januari 2016 een verzoek om internationale bescherming in. Op 11 juli 2017 wordt hij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS).

1.2. Op 31 augustus 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Tadzjiekse etnie. U stelt te zijn geboren in 1373 (1995) in het dorp X in het district Jalrez in de provincie X. U leefde daar uw hele leven. U ging

tot het vierde leerjaar naar de Ghulam Hazrat Shahid school. Nadien werkte u samen met uw vader op de gronden van uw familie. In 1389 (2010) begon u ook te werken als kleermaker in de bazaar van Jalrez. De eerste twee jaren werkte u in de winkel van iemand anders. Nadien had u drie jaar lang uw eigen winkel.

Op een gegeven moment wilden de taliban kort bij uw dorp een checkpoint installeren. Uw vader en andere leden van uw familie verzetten zich daartegen. Uw oom werd vermoord omwille van zijn verzet tegen deze checkpoint. Hierna, in 1392 (2012), begon uw vader voor de Afghaanse lokale politie (ALP) te werken. Uw vader werd opgepakt door de taliban en zat enkele dagen vast. Met behulp van de dorpsoudsten geraakte hij terug vrij. Bij een aanval van de taliban op verschillende checkpoints in Jalrez in 1394 geraakte uw vader vermist. Uzelf was op dat moment in de bazaar van Jalrez en nam de wapens op om Jalrez tegen de taliban te beschermen. De nacht nadien kwamen de taliban bij u thuis langs om u te arresteren. Zij beschuldigden u ervan een spion te zijn omdat u familie hebt bij de ALP en in Europa. U was toen nog steeds de bazaar van Jalrez aan het beschermen. Uw moeder raadde u aan om enige tijd in een andere regio te gaan verblijven. U ging terug naar de bazaar en kwam uw worsteltrainer, [M.P], tegen die u zei dat u op een lijst stond van mensen die gezocht werden door de taliban. Hij regelde voor u een smokkelaar.

U verliet Afghanistan in de maand Saratan 1394 (juli 2015) en reisde illegaal via Iran en Turkije naar Europa. U verbleef onderweg naar België zes maanden in een opvangcentrum in Duitsland, zonder daar een asielaanvraag in te dienen.

U kwam op 1 januari 2016 aan in België en vroeg op 11 januari 2016 asiel aan.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan dat ze u gaan vermoorden omdat een familielid van u bij de ALP werkt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw taskara (origineel), de eerste pagina van het paspoort van uw broer (kopie), het huurcontract van uw winkel (origineel) en de taskara van de verhuurder van de winkelruimte (kopie).

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat het district Jalrez, provincie Maidan Wardak, uw reële verblijfplaats was tot aan uw vertrek uit Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te

vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Een onderzoek van verschillende facebookaccounts op uw naam en die van uw familie tonen aan dat u, in tegenstelling tot uw verklaringen, recent in Kabul verbleef en daar over een netwerk beschikt.

U verklaarde tijdens het gehoor dat u Jalrez nooit verliet (gehoorverslag, p. 6), dat u misschien ooit wel in Kabul was maar dat u zich dat niet herinnert omdat u heel klein was (gehoorverslag, p. 6), dat u uw hele leven opgroeide in Jalrez (gehoorverslag, p. 33) en dat u 100% geen familieleden hebt in Kabul (gehoorverslag, p. 32). Uw facebookaccounts vertellen echter een ander verhaal.

Er werd echter een facebookaccount van u teruggevonden waarin u aangeeft van Kabul te zijn. Via de facebookaccount van uw broer [W.B.] ([www.facebook.com/\[...\]](http://www.facebook.com/[...]), bevriend met uw eigen facebookaccount die u vermeldde tijdens het gehoor: [https://www.facebook.com/\[...\]](https://www.facebook.com/[...]); printscreen 1) werd een foto van 13 mei 2014 teruggevonden waar hij commentaar op gaf (printscreen 2). Dit is een foto van uzelf met twee andere personen. Deze foto was gepost door een andere account op uw naam (geschreven in het Dari, [https://www.facebook.com/profile.php?id=\[...\]](https://www.facebook.com/profile.php?id=[...])). De profielfoto van deze account is ook een foto van uzelf en het gaat dus duidelijk om één van uw facebookaccounts (printscreen 3). Op deze account geeft u als woonplaats Kabul aan (printscreen 4) en post u een heel aantal foto's van uzelf in een schoenenwinkel, waar u werkzaam lijkt te zijn (printscreens 5-10). Dit strookt niet met uw verklaringen bij het CGVS dat u steeds kleermaker in Jalrez was (gehoorverslag, p. 14). Bij uw profielfoto op deze account heeft "[N.M.S.]" een comment geplaatst waarbij hij u vraagt hoe met u gaat en wat er in Kabul gebeurt (printscreen 11). Deze comment is een bijkomende aanwijzing dat u zich op een gegeven moment wel degelijk in Kabul bevond. U hebt 75 vrienden op deze account. 29 hiervan geven al in de basisinformatie van hun profiel aan te wonen in Kabul of er minstens te hebben gestudeerd, meestal aan de universiteit Kabul (printscreens 12-40). Deze facebookaccount op uw naam geeft al zeer duidelijke indicaties van het feit dat u minstens tijdelijk in Kabul woonde, hetgeen niet strookt met uw verklaringen.

Er werd nog een andere facebookaccount op uw naam gevonden ([https://www.facebook.com/\[...\]](https://www.facebook.com/[...]) (printscreen 41)). De profielfoto op deze account toont aan dat de account van u is. Ook de vriendenlijst, die gelijkenissen vertoont met de vriendenlijst van de account die u zelf opgaf tijdens het gehoor ([L.B.]) en die onder andere uw broer [W.] bevat (printscreen 42), geeft duidelijk aan dat het om uw account gaat. Op deze account hebt u 67 vrienden, waarvan er 31 aanduiden dat ze uit Kabul komen of daar werken. Een groot deel ervan heeft weeral gestudeerd aan de universiteit van Kabul (printscreens 43-73).

Een snelle blik op de vriendenlijst van de facebookaccount die u opgaf tijdens het gehoor ([L.B.]) leert ook dat hier een heleboel mensen met wie u bevriend bent banden hebben met Kabul (printscreens 74-77).

Uw broer [W.] geeft ook op zijn facebookaccount aan afkomstig te zijn uit Kabul (printscreen 78). Het valt bovendien op dat uw broer [W.] op facebook aangeeft bij British Petrol te werken, terwijl u tijdens het gehoor zei dat hij als taxichauffeur werkte (gehoorverslag, p. 9). U reageert hierop dat u niet weet over zijn huidige job en u niet denkt dat hij werkt voor British Petrol, dat Afghanen vanalles schrijven op facebook en Kabul schrijven omdat het de hoofdstad is en bekend (gehoorverslag, p. 32). Deze verklaring kan, gezien de veelheid aan links met Kabul op uw facebookaccounts, niet overtuigen.

Het CGVS concludeert dat de verschillende facebookaccounts op uw naam dus zeer duidelijke banden met Kabul aantonen. Eén concreet voorbeeld toont dit nog onomstotelijker aan. Eén van de personen met wie u op de foto van 13 mei 2014 staat is [N.B.], met wie u bevriend bent op uw verschillende accounts. U geeft ook commentaar op zijn foto's (printscreen 79). Ook uw broer [W.] publiceerde foto's van [N.] (printscreen 81). Uit de informatie op zijn profiel blijkt dat [N.] een dokter is en in Kabul woont (printscreen 80). Bovendien spreken verschillende commentaren bij de foto van 13 mei 2014 van u, [N.] en een derde persoon over een foto van drie broers (printscreen 82). Dit is slechts één voorbeeld van een specifieke facebookconnectie die aantoont dat u in Kabul was, een netwerk in Kabul hebt, en dat het hier waarschijnlijk om een familienetwerk gaat, en minstens om een netwerk van mensen die dichtbij u staan. De printscreens van de besproken facebookaccounts, -vriendenlijsten en -posts zijn toegevoegd aan uw administratief dossier.

U werd tijdens het gehoor geconfronteerd met het feit dat uw facebookactiviteit en die van uw familieleden links vertonen met Kabul. U reageert hierop dat uw broer al zo lang in Europa is dat hij misschien via zijn vriendenkring links heeft met Kabul en dat er 100% zeker geen familieleden in Kabul zijn. Uw facebookvrienden vertonen volgens u links met Kabul omdat Afghansen dat standaard op hun facebook zetten (gehoorverslag, p. 32). Uw uitleg kan niet overtuigen, aangezien u op facebook zelf aangaf in Kabul te wonen en zeer veel banden hebt met mensen die duidelijk aanhalen op specifieke plaatsen in Kabul te studeren en/of werken.

U legt daarenboven geen geloofwaardige verklaringen af over uw reisweg. U verklaart bij het begin van het interview dat u in Saratan 1394 (juli 2015) uit Afghanistan vertrok en 45 dagen onderweg was naar België (gehoorverslag, p. 3). Deze verklaring is tegenstrijdig met andere elementen in uw dossier. Ten eerste vertelde u bij DVZ twee maal dat u 2,5 maand onderweg was naar België (verklaring CGVS, p. 4 en 10). Dit is tegenstrijdig met de 45 dagen die u aanhaalde tijdens het gehoor. Ten tweede kwam u pas op 1 januari 2016 aan in België. Dit is zes maanden later dan het door u aangehaalde moment van vertrek en stemt helemaal niet overeen met 45 dagen. Geconfronteerd met het hiaat van zes maanden in uw reisweg verklaart u plots dat die 45 dagen maar tot Duitsland waren en dat u daar werd opgepakt en wachtte in een opvangcentrum asiël aan te vragen. U liep nadien weg om asiël in België aan te vragen (gehoorverslag, p. 31-32). Dit is dan weer tegenstrijdig met wat u verklaarde bij DVZ, met name dat u twee dagen in een opvangcentrum en vijf dagen bij een kennis in Duitsland verbleef (verklaring CGVS, p. 11). U wordt met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd waarop u uw eerdere verklaringen ontkent en verklaart dat de tolk misschien een fout maakte (gehoorverslag, p. 32). Het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen doet geen afbreuk aan voornoemde, duidelijke tegenstrijdigheid. Bovendien kan het bezwaarlijk om een fout van de tolk gaan aangezien de vermeldingen in uw verklaring CGVS gedetailleerd zijn en verschillende verblijfplaatsen van verschillende dagen in Duitsland vermelden. Een vergissing met een verblijf van zes maanden lijkt hiermee uitgesloten. U hebt een badge die u gebruikte om het opvangcentrum in Duitsland binnen en buiten te gaan maar hebt geen documenten die aantonen dat u er werkelijk zes maanden verbleef (gehoorverslag, p. 32). Daarenboven blijkt uit een hit bij Eurodac dat er pas op 26 november 2015 vingerafdrukken van u werden genomen in Mytilini in Griekenland. Het CGVS concludeert dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw reisweg naar België en dus geen zicht biedt op uw verblijfplaatsen vlak voor uw aankomst in België. Daarenboven tasten de ongeloofwaardige verklaringen over uw reisweg uw algemene geloofwaardigheid verder aan.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde verblijfplaatsen in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asiëlrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Maidan Wardak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezzen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiëlverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (gehoorverslag, p. 2). U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met het feit dat er bepaalde links met Kabul zijn en dat het belangrijk is dat u het zegt als u er ooit gewoond hebt of familie hebt. U reageerde hierop door te zeggen dat u nooit in Kabul woonde en te stellen dat u nu op uw facebook zegt dat u van Brugge bent maar daar niet woont (gehoorverslag, p. 33). Deze uitleg geeft geen verklaring voor het geheel aan links met Kabul die uw activiteiten op sociale media vertonen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België en of u banden hebt met Kabul. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asiëlrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw taskara kan hoogstens uw identiteit en uw oorspronkelijke herkomst staven. Dit document staft niet dat u tot uw vertrek in de door u beweerde regio in Afghanistan verbleef. Het paspoort van uw broer kan enkel zijn identiteit en het feit dat hij Brits staatsburger is staven. Deze elementen worden hier niet betwist. Met betrekking tot het huurcontract van uw winkel en de taskara van de eigenaar merkt het CGVS op dat uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt dat de bewijswaarde van documenten uit Afghanistan erg gering is. Gezien het erg makkelijk is om dergelijke documenten te laten aanmaken in Afghanistan, kan ook het louter voorleggen van deze documenten, in de afwezigheid van geloofwaardige verklaringen, uw herkomst niet aannemelijk maken.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de rechten van verdediging juncto de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. Na een theoretisch betoog zet hij uiteen:

“Vooreerst dient benadrukt dat de afkomst en identiteit van verzoeker niet ter discussie staat: “Uw taskara kan hoogstens uw identiteit en uw oorspronkelijke herkomst staven.”

Eenzoveel stelt de P.O. in het gehoorverslag van 11 juli 2017 (stuk 7, blz. 32 van 35): “Ik zie dat u de regio kent en ik geloof dat u van daar bent.”

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Maidan Wardak en verzoeker is formeel dat hij niet in Kabul woonde voorafgaand aan zijn vlucht uit Afghanistan.

Het – lijvig – gehoorverslag (nl. 35 blz) maakt duidelijk – mits bladzijdenlange vragen en gedetailleerde en geloofwaardige antwoorden – dat verzoeker wel degelijk van het district Jalrez in de provincie Maidan Wardak afkomstig is.

Louter op het allerlaatste van het gehoor stelt de P.O. op een gegeven moment:

“Ik zie dat u de regio kent en ik geloof dat u van daar bent. Ik zie gewoon bepaalde links met Kabul. Als u er ooit gewoond hebt of hebt er familie is het belangrijk dat u dat zegt.”

Hierop verduidelijkte verzoeker dat hij nooit in Kabul gewoond heeft en er geen familie heeft. Verzoeker verduidelijkt dat vele Afghaanse jongemannen als woonplaats of plaats van herkomst “Kabul” opgeven gezien dit de enige internationaal gekende stad is te Afghanistan.

In de bestreden beslissing klinkt het plots dat verzoeker niet heeft voldaan aan diens plicht tot medewerking, dit terwijl hij meest gedetailleerd heeft geantwoord op alle vragen van de P.O. zelfs in die zin dat de P.O. het gehoor afsloot met de mededeling aan verzoeker:

“[tegen AZ] bedankt voor de goede medewerking het was een zwaar interview ik snap dat het stresserend is, maar ik apprecieer dat u uw best hebt gedaan om goed mee te werken.”

Verweerder kan toch bezwaarlijk ernstig verzoeker loven dat hij bedankt is voor zijn goede medewerking, om dan een maand later – zonder verder woord en wederwoord (vb. via een aanvullend gehoor) – te besluiten dat verzoeker een grote leugenaar is die “duidelijk niet heeft voldaan aan zijn plicht tot medewerking” (stuk 1, blz. 2).

Dergelijke volkomen tegenstrijdigheid is manifest onredelijk en kan niet begrepen worden door verzoeker.

Verzoeker wordt op heden afgerekend op facebookposts waaromtrent hij nimmer in detail gehoord is geworden door het CGVS, zodat geen woord en wederwoord hieromtrent heeft kunnen bestaan. Desondanks wordt verzoeker op die grond een weigeringsbeslissing afgeleverd, inmiddels reeds vergezeld van een bevel om het grondgebied te verlaten (stuk 8).

Dergelijk handelen schendt de rechten van verdediging van verzoeker.

“Er wordt op gewezen dat het algemeen rechtsbeginsel in verband met het recht van verdediging terdege van toepassing is op de rechtsgang voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, daar deze geen orgaan van actief bestuur is, doch een administratief rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen neemt (RvS 27 oktober 2010, nr. 208.491).

(...)

De verzoekende partij voert terecht de schending van de rechten van verdediging aan.” (RvV nr. 77.145 van 13 maart 2012)

Verzoeker was wel degelijk kleermaker in Jalrez, waaromtrent hij het contract van diens winkel alreeds voorlegde (stuk 6).

Evident wenst op Facebook eenieder zich rijker, welstellender, gelukkiger en beter voor te stellen dan men in werkelijkheid is, reden waarom Facebook-berichten en foto's steeds met een nodige korrel zout dienen te worden geïnterpreteerd.

“A recent survey has found around two-thirds of people on social media post images to their profiles to make their lives seem more adventurous.

The British survey, by smartphone maker HTC, found that, in order to make our own pages and lives appear more exciting, six per cent also said they had borrowed items to include in the images in order to pass them off as their own.

More than half of those surveyed said they posted images of items and places purely to cause jealousy among friends and family.”

(<http://www.dailymail.co.uk/sciencetech/article-3274749/Welcome-Fakebook-75-people-admit-making-lives-exciting-social-media.html>)

Sociale media zijn evident één van de gegevens die kunnen (en mogen) gecontroleerd worden door het CGVS bij de beoordeling van een aanvraag, doch de nodige terughoudendheid dient hierbij te worden in acht genomen, rekening houdend met het gegeven dat drie kwart van de Facebook-gebruikers zich anders voorhoudt op Facebook dan het werkelijke leven.

In casu is verzoeker niet anders dan alle andere jongeren.

Verzoeker was enkele malen in het verleden op bezoek bij een vriend van zijn broer te Kabul, nl. de heer [N.B.], dewelke een welstellende arts is dewelke evenzoveel enkele winkels (o.a. schoenwinkels) in diens eigendom heeft. Hierin werden enkele foto's genomen, dewelke verzoeker op diens facebook plaatste.

Het feit dat enkele foto's in deze schoenwinkel op verzoekers facebook-accounts staan, in samenlezing met het gegeven dat vele “facebook-vrienden” van verzoeker (net als 90% van alle jongeren in Afghanistan) Kabul als woonplaats opgeven, doet verweerder besluiten dat alle gedetailleerde info uit 33 blz. asielgehoor op 11 juli 2017 plots irrelevant en ongeloofwaardig zou zijn...?!?

Dit is kennelijk onredelijk.

Het is bovendien niet omdat verzoeker mensen in Kabul 'kent' (waarbij "facebook-vriendschap" andermaal met de nodige korrel zout dient te worden genomen wanneer dit de vorm zou dienen aannemen van een "netwerk waar een intern vestigingsalternatief zou bij bestaan" – quod non) dat verzoeker in Kabul terecht kan als vestigingsalternatief.

Zowel omtrent diens vroeger én diens recent verblijf in Jalrez (Maidan Wardak) legt verzoeker gedetailleerde en geloofwaardige verklaringen af, dewelke hij met de nodige originele bewijsstukken kan staven (o.a. foto's, diens Taskara en de plaats van uitgifte daarvan, alsook het huurcontract van diens winkel in de bazaar van Jalrez – stuk 4-5-6), zodat dit niet zomaar naar de prullenmand kan/mag worden verwezen louter met verwijzing naar Facebook en de algemene 'catch all' motivering dat er in Afghanistan veel valse documenten rondgaan...

Indien het asielrelaas van verzoeker vals was (quod non), dan zou verzoeker niet dermate gedetailleerd en geloofwaardig kunnen antwoorden op alle vragen van de PO (reden waarom hij ten andere bedankt werd voor zijn medewerking – zie supra + zie stuk 7 in fine)."

Verzoeker citeert vervolgens zeer uitgebreid de verklaringen die hij aflegde met betrekking tot zijn werk als kleermaker te Jalrez en met betrekking tot zijn herkomst uit Jalrez en zijn kennis over deze regio en zijn verklaringen over de laatste verkiezingen in Afghanistan.

Hij besluit:

"Het asielrelaas van verzoeker is wel degelijk samenhangend, geloofwaardig, gedetailleerd en doorleefd.

Het enige wat "tegen" verzoeker pleit betreffen Facebook-gegevens dewelke zoals hierboven reeds uiteengezet met de nodige korrel zout dienen te worden genomen.

Daarnaast legt verzoeker diverse bewijzen voor van zijn herkomst en leven in Jalrez, o.a. zijn schoolrapporten van indertijd (stuk 3), foto's over diverse periodes in Jalrez (stuk 4a t.e.m. 4d), dienst Taskara zoals afgeleverd in Jalrez (stuk 5), het contract van diens winkel in de bazaar van Jalrez (stuk 6).

Dit alles, in samenlezing met diens gedetailleerde verklaringen omtrent diens regio van herkomst tonen afdoende correct de herkomst en het verblijf van verzoeker in district Jalrez, provincie Maidan Wardak aan.

Verzoekers asielverzoek (met ondergeschikt verzoek tot subsidiaire bescherming) dient aldus wel degelijk ten gronde in die optiek te worden beoordeeld.

Alwaar verzoeker een ernstige en geloofwaardige vrees voor vervolging koestert, dringt een asielbescherming zich op;

Ondergeschikt, dringt zich hoe dan ook een subsidiaire beschermingsstatus op. Hieromtrent verwijst verzoeker naar een recente beslissing inzake de heer R.A. (CG nr. [...] – DVZ nr. [...]) dewelke evenzoveel een soennitische moslim uit Jalrez in de provincie Wardak is (stuk 9).

"Anderzijds verwijst het CGVS naar een grondige analyse van de actuele situatie in uw regio waaruit blijkt dat er in het district Jalrez in de provincie Wardak een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art. 48/4, §2, c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet)."

De heer R.A. verkreeg dan ook (terecht) de subsidiaire bescherming, zelfs al kwam hij geregeld in Kabul om diens groenten te kopen (stuk 9).

Verzoeker dient minstens gelijk te worden behandeld/beoordeeld als de heer R.A. terwijl diens leven in / herkomst van Jalrez te Wardak niet ernstig te betwisten valt in het licht van diens gedetailleerd en geloofwaardig gehoor op 11 juli 2017 in samenlezing met de voorgelegde bewijsstukken."

Verzoeker voegt ter ondersteuning van zijn beroep volgende stukken toe aan zijn verzoekschrift:

"3. Schoolrapporten basisschool verzoeker in district Jalrez;

4. Foto's van verzoeker op diverse gelegenheden op diverse tijdstippen (jong en ouder) in district Jalrez;

5. Taskara van verzoeker zoals afgeleverd te Jalrez (toen verzoeker al van enige leeftijd was – cfr. foto hierop);

6. contract winkel verzoeker in de bazaar van Jalrez in de periode 2012-2014;

7. Gehoorverslag van 11 juli 2017 inzake gehoor van 09u06 tot 13u06;

8. Bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker ;

9. Toekenning subsidiaire bescherming aan de heer A.R. (DVZ nr. [...]) op 28.09.2016 n.a.v. diens herkomst uit district Jalrez in de provincie Wardak.”

2.3. Juridisch kader voor het onderzoek van de gegrondheid van het beroep

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.4. Onderzoek van de vluchtelingenstatus

2.4.1. Juridische basis

Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

2.4.2. Beoordeling

2.4.2.1. Verzoekers vluchtrelaas kan als volgt worden samengevat. Verzoeker heeft de Afghaanse nationaliteit en is van Tadzjiekse origine. Hij verklaart te zijn geboren in het dorp Qole Mullah Abu Bakr in het district Jalrez gelegen in de provincie Wardak, en daar heel zijn leven te hebben gewoond.

Verzoeker ging tot het vierde leerjaar naar school, werkte daarna op de gronden van de familie en vervolgens als kleermaker in de bazaar van Jalrez.

Verzoeker vreest bij terugkeer naar Afghanistan te worden vermoord door de taliban omdat familieleden bij de Afghaanse lokale politie (hierna: ALP) werkten. Zo werd zijn oom gedood en raakte zijn vader vermist bij een aanval van de taliban op een checkpost bewaakt door de ALP. Verzoeker werd door de taliban beschuldigd een spion te zijn wegens de familiale connectie met de ALP.

2.4.2.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij geen geloof hecht aan verzoekers voorgehouden recente herkomst uit het district Jalrez van de provincie Wardak. Dit wil zeggen: de verwerende partij acht het niet geloofwaardig dat het district Jalrez verzoekers reële verblijfplaats was tot aan zijn vertrek uit Afghanistan. Om deze reden hecht de verwerende partij ook geen geloof aan verzoekers vluchtrelaas dat onlosmakelijk is verbonden met zijn beweerde herkomst uit het district Jalrez.

2.4.2.3. De Raad beklemtoont dat het bepalen van de werkelijke regio van herkomst van belang is wanneer deze regio de plaats is waar de verzoeker om internationale bescherming de bron van zijn vrees situeert. Het is dan immers de werkelijke regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht.

Hierbij merkt de Raad op dat de geboorteplaats en eerdere verblijfplaatsen in Afghanistan, enerzijds, niet steeds noodzakelijk de werkelijke regio van herkomst vormen, maar anderzijds wel indicatief kunnen zijn bij het bepalen van de regio ten aanzien waarvan het risico dient te worden beoordeeld.

De juridische en materiële situatie van de verzoeker om internationale bescherming kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om sluitend bewijs voor te leggen, zal de verzoeker, wiens Afghaanse nationaliteit niet wordt betwist, zijn werkelijke regio van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn herkomst vormen.

Het komt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke regio van herkomst voldoende aantoon. Indien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van het verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio moet gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten. Indien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker. De Raad onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop hij in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt in concreto. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens persoonlijk leven en onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen het persoonlijk leven en de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoeker verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de regio die hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

2.4.2.4. Verzoeker heeft ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming een aantal documenten voorgelegd (AD CGVS, stuk 16, map met 'documenten'):

- een originele taskara;
- een kopie van de eerste pagina van het paspoort van zijn broer;
- een origineel huurcontract van zijn winkel
- een kopie van de taskara van de verhuurder van de winkelruimte.

Wat betreft de voorgelegde taskara, beaamt de Raad dat deze taskara hoogstens verzoekers identiteit, inclusief zijn Afghaanse nationaliteit, en oorspronkelijke herkomst kan staven. De geboorteplaats of de plaats van afgifte, vermeld op de taskara, vormt evenwel niet steeds de werkelijke regio van herkomst. Het is immers niet uitgesloten dat verzoeker, nadat hij zijn taskara verkreeg, naar elders is verhuisd. Verzoeker betwist dan ook niet concreet dat dit document op zich niet staft dat hij voor zijn vertrek uit

Afghanistan recent in het district Jalrez verbleef. Het paspoort van verzoekers broer staft eveneens hoogstens de identiteit en herkomst van zijn broer alsook het feit dat hij een Brits burger is, maar maakt op zich evenmin aannemelijk dat verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan recent in het district Jalrez verbleef.

Wat betreft het voorgelegde huurcontact van verzoekers winkel en de taskara van de eigenaar, merkt de Raad op dat ook deze documenten op zich niet aannemelijk maken dat verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan recent in het district Jalrez verbleef.

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker schoolrapporten van zijn basisschool toe, alsook een kopie van zijn taskara en een kopie van het huurcontact van zijn winkel (stukken 3, 5 en 6 bij het verzoekschrift). De Raad stelt vast dat al deze stukken in een andere taal dan deze van de rechtspleging zijn opgesteld en niet zijn vergezeld van een voor eensluidende verklaarde vertaling. In toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beslist de Raad deze documenten niet in overweging te nemen.

Wat betreft de voorgelegde foto's (stuk 4 bij het verzoekschrift), merkt de Raad op dat aan foto's slechts een zeer beperkte bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Daarenboven lijken deze foto's eerder waar te kunnen zijn genomen en is er niets op de foto's dat toelaat aan te nemen dat deze in het district Jalrez werden genomen, laat staan dat ze aantonen dat verzoeker voor zijn vertrek recent in dit district verbleef.

Verder wijst de Raad op de beperkte bewijswaarde van Afghaanse documenten daar uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en dat zowat alle documenten er kunnen worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die uitgaan van de overheid als voor documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat (AD CGVS, stuk 13, map met 'documenten').

Dat de voorgelegde documenten een beperkte bewijswaarde hebben, betekent echter niet dat met deze documenten geen enkele rekening moet worden gehouden tijdens het onderzoek naar de relevante elementen van het beschermingsverzoek. Deze documenten maken deel uit van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Ze moeten dan ook worden beoordeeld en gewogen in het geheel van alle relevante verklaringen, stukken en landeninformatie.

Hoewel verzoeker zich heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen ter staving van zijn beschermingsverzoek, moet de Raad vaststellen dat de voormelde documenten omwille van hun beperkte inhoud en bewijswaarde in deze stand van zaken niet volstaan om de relevante elementen van verzoekers vluchtrelaas geloofwaardig te bevinden en zijn verzoek om internationale bescherming te beoordelen. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

2.4.2.5. Uit verzoekers verklaringen, zoals weergegeven in het gehoorverslag van 11 juli 2017, blijkt dat verzoeker de regio van het district Jalrez goed kent. Gelet op verzoekers taskara kan dan ook worden aangenomen dat hij daar is geboren en dat hij daar ooit heeft gewoond en verbleven. Meer dan dit kan niet worden gelezen in de uitspraak van de protection officer tijdens het gehoor "*ik zie dat u de regio kent en ik geloof dat u van daar bent*".

Uit de verschillende facebookaccounts op naam van verzoeker en zijn familie blijkt evenwel onmiskenbaar dat verzoeker een aantal zaken heeft verzwegen dan wel over een aantal zaken niet de waarheid heeft verteld.

Zo verklaarde verzoeker dat hij Jalrez nooit verliet, dat hij misschien ooit wel in Kabul was maar dat hij zich dat niet herinnert omdat hij heel klein was, dat hij zijn hele leven opgroeide in Jalrez en dat hij 100% zeker is geen familieleden heeft in Kabul (AD CGVS, stuk 7, gehoorverslag, p. 6, 32 en 33).

De Raad stelt samen met de verwerende partij vast dat verzoekers facebookaccounts echter een ander verhaal vertellen.

Op basis van het facebookaccount dat verzoeker opgaf tijdens zijn gehoor (AD CGVS, stuk 7, gehoorverslag, p. 12), vond de verwerende partij het facebookaccount van verzoekers broer alsook twee andere facebookaccounts van verzoeker terug.

Verzoeker beschikt aldus over drie facebookaccounts hetgeen hij in zijn verzoekschrift niet betwist en ter terechtzitting bevestigt.

Bij nazicht van deze facebookaccounts heeft de verwerende partij vastgesteld dat op één van deze facebookaccounts verzoeker aangeeft van Kabul te zijn: *“Via de facebookaccount van uw broer [W.B.] (www.facebook.com/[...], bevriend met uw eigen facebookaccount die u vermeldde tijdens het gehoor: https://www.facebook.com/[...]; printscreen 1) werd een foto van 13 mei 2014 teruggevonden waar hij commentaar op gaf (printscreen 2). Dit is een foto van uzelf met twee andere personen. Deze foto was gepost door een andere account op uw naam (geschreven in het Dari, https://www.facebook.com/profile.php?id=[...]). De profielfoto van deze account is ook een foto van uzelf en het gaat dus duidelijk om één van uw facebookaccounts (printscreen 3). Op deze account geeft u als woonplaats Kabul aan (printscreen 4) en post u een heel aantal foto's van uzelf in een schoenenwinkel, waar u werkzaam lijkt te zijn (printscreens 5-10). Dit strookt niet met uw verklaringen bij het CGVS dat u steeds kleermaker in Jalrez was (gehoorverslag, p. 14).”*

Daarenboven blijkt: *“Bij uw profielfoto op deze account heeft “[N.M.S.]” een comment geplaatst waarbij hij u vraagt hoe met u gaat en wat er in Kabul gebeurt (printscreen 11). Deze comment is een bijkomende aanwijzing dat u zich op een gegeven moment wel degelijk in Kabul bevond.”*

Ook blijkt: *“U hebt 75 vrienden op deze account. 29 hiervan geven al in de basisinformatie van hun profiel aan te wonen in Kabul of er minstens te hebben gestudeerd, meestal aan de universiteit Kabul (printscreens 12-40). Deze facebookaccount op uw naam geeft al zeer duidelijke indicaties van het feit dat u minstens tijdelijk in Kabul woonde, hetgeen niet strookt met uw verklaringen.”*

Bij verder nazicht stelt de verwerende partij vast dat ook verzoekers overige facebookaccounts alsook die van zijn broer zeer duidelijke banden met Kabul aantonen: *“Er werd nog een andere facebookaccount op uw naam gevonden (https://www.facebook.com/[...] (printscreen 41)). De profielfoto op deze account toont aan dat de account van u is. Ook de vriendenlijst, die gelijkenissen vertoont met de vriendenlijst van de account die u zelf opgaf tijdens het gehoor ([L.B.]) en die onder andere uw broer [W.] bevat (printscreen 42), geeft duidelijk aan dat het om uw account gaat. Op deze account hebt u 67 vrienden, waarvan er 31 aanduiden dat ze uit Kabul komen of daar werken. Een groot deel ervan heeft weeral gestudeerd aan de universiteit van Kabul (printscreens 43-73).*

Een snelle blik op de vriendenlijst van de facebookaccount die u opgaf tijdens het gehoor ([L.B.]) leert ook dat hier een heleboel mensen met wie u bevriend bent banden hebben met Kabul (printscreens 74-77).

Uw broer [W.] geeft ook op zijn facebookaccount aan afkomstig te zijn uit Kabul (printscreen 78). Het valt bovendien op dat uw broer [W.] op facebook aangeeft bij British Petrol te werken, terwijl u tijdens het gehoor zei dat hij als taxichauffeur werkte (gehoorverslag, p. 9). U reageert hierop dat u niet weet over zijn huidige job en u niet denkt dat hij werkt voor British Petrol, dat Afghanen vanalles schrijven op facebook en Kabul schrijven omdat het de hoofdstad is en bekend (gehoorverslag, p. 32). Deze verklaring kan, gezien de veelheid aan links met Kabul op uw facebookaccounts, niet overtuigen.”

Voorts verwijst de verwerende partij naar een concreet voorbeeld dat nog onomstotelijker verzoekers banden met Kabul aantoonst: *“Eén van de personen met wie u op de foto van 13 mei 2014 staat is [N.B.], met wie u bevriend bent op uw verschillende accounts. U geeft ook commentaar op zijn foto's (printscreen 79). Ook uw broer [W.] publiceerde foto's van [N.] (printscreen 81). Uit de informatie op zijn profiel blijkt dat [N.] een dokter is en in Kabul woont (printscreen 80). Bovendien spreken verschillende commentaren bij de foto van 13 mei 2014 van u, [N.] en een derde persoon over een foto van drie broers (printscreen 82). Dit is slechts één voorbeeld van een specifieke facebookconnectie die aantoonst dat u in Kabul was, een netwerk in Kabul hebt, en dat het hier waarschijnlijk om een familienetwerk gaat, en minstens om een netwerk van mensen die dichtbij u staan.”*

Deze bovenstaande bevindingen vinden steun in het administratief dossier waaraan de verwerende partij de printscreens van de besproken facebookaccounts, vriendenlijsten en posts heeft toegevoegd. De Raad acht de aangehaalde motieven pertinent en correct en stelt vast dat verzoeker er niet in slaagt deze bevindingen in ander daglicht te stellen of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

2.4.2.6. De Raad kan verzoeker volgen waar hij in zijn verzoekschrift uitlegt dat eenieder zich op facebook of andere sociale media beter wil voorstellen dan men in werkelijkheid is, bijvoorbeeld door foto's met materiële zaken te posten zoals wordt beschreven in het krantenartikel dat hij citeert. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat het louter elders situeren van een verblijfsplaats, in casu Kabul, deel uitmaakt van een strategie om zich rijker, welstellender en gelukkiger voor te stellen. Verzoekers zwakke betoog kan ook hier, gelet op de veelheid aan links met Kabul op zijn facebookaccounts en die van zijn broer, niet overtuigen. Bovendien verklaart dit betoog niet waarom N.M.S op verzoekers facebookaccount *“een comment [heeft] geplaatst waarbij hij u vraagt hoe met u gaat en wat er in Kabul gebeurt”*.

In zijn verzoekschrift geeft verzoeker overigens toe dat hij in het verleden te Kabul op bezoek was bij N.B., een vriend van zijn broer, afkomstig uit hetzelfde dorp als verzoeker en van dezelfde stam. Dit strookt niet met zijn verklaringen tijdens het gehoor dat hij Jalrez nooit verliet noch met het betoog dat hij misschien ooit wel in Kabul was maar dat hij zich dat niet herinnert omdat hij heel klein was. Op de printscreens is immers duidelijk een volwassen verzoeker te zien. Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift geen enkele verklaring voor het gegeven dat hij deze informatie, waar hem nochtans expliciet om werd gevraagd, heeft achtergehouden.

Ter zitting stelt verzoeker dan weer dat hij bij N.B. passeerde wanneer hij goederen ging kopen in een plaats gelegen tussen Kabul en Wardak. Hiermee geeft verzoeker wederom een andere uitleg dan wat hij in zijn verzoekschrift uiteenzette, zonder dit betoog op enige wijze te staven. Gevraagd waarom hij tijdens zijn gehoor hiervan geen melding maakte, voert verzoeker aan dat de vraag hem niet werd gesteld. Dit is manifest onwaar nu uit het gehoor duidelijk blijkt dat hem uitdrukkelijk werd gevraagd of hij ooit naar Kabul is geweest alsook of hij buiten het district Jalrez is geweest (AD CGVS, stuk 7, gehoorverslag, p. 6).

2.4.2.7. Waar verzoeker beweert dat hij wordt afgerekend op facebookposts waarover hij niet werd gehoord, blijkt uit het gehoorverslag en de bestreden beslissing zeer duidelijk dat verzoeker tot tweemaal toe werd geconfronteerd met het gegeven dat zijn facebookactiviteit en die van zijn familieleden links vertonen met Kabul. De verwerende partij hield rekening met zijn verklaringen en motiveerde vervolgens terecht als volgt:

“U reageert hierop dat uw broer al zo lang in Europa is dat hij misschien via zijn vriendenkring links heeft met Kabul en dat er 100% zeker geen familieleden in Kabul zijn. Uw facebookvrienden vertonen volgens u links met Kabul omdat Afghanen dat standaard op hun facebook zetten (gehoorverslag, p. 32). Uw uitleg kan niet overtuigen, aangezien u op facebook zelf aangaf in Kabul te wonen en zeer veel banden hebt met mensen die duidelijk aanhalen op specifieke plaatsen in Kabul te studeren en/of werken.

(...)

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (gehoorverslag, p. 2). U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met het feit dat er bepaalde links met Kabul zijn en dat het belangrijk is dat u het zegt als u er ooit gewoond hebt of familie hebt. U reageerde hierop door te zeggen dat u nooit in Kabul woonde en te stellen dat u nu op uw facebook zegt dat u van Brugge bent maar daar niet woont (gehoorverslag, p. 33). Deze uitleg geeft geen verklaring voor het geheel aan links met Kabul die uw activiteiten op sociale media vertonen.”

In zoverre verzoeker desondanks de rechten van verdediging nog steeds geschonden acht, benadrukt de Raad dat geen enkele wettelijke bepaling de verwerende partij ertoe verplicht de verzoeker attent te maken op of te confronteren met de voor hem nadelige elementen of informatie op grond waarvan zij haar beslissing neemt, noch is er enige wettelijke bepaling die voorziet dat, indien een negatieve beslissing zal worden genomen, de verzoeker moet worden uitgenodigd om zijn opmerkingen te formuleren over de uiteindelijke motieven van de beslissing. Verzoeker heeft overigens ruimschoots de mogelijkheid om middels voorliggend verzoekschrift een verweer te formuleren tegen de motieven van de bestreden beslissing.

2.4.2.8. Verzoeker slaagt er met zijn betoog niet in om de vaststelling van de verwerende partij dat een onderzoek van verschillende facebookaccounts op zijn naam en zijn familie aantoonde dat verzoeker, in tegenstelling tot zijn verklaringen, recent in Kabul verbleef en daar over een netwerk beschikt, om te buigen. Hij beperkt zich tot het louter herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen en het minimaliseren en vergoelijken van de gedane vaststellingen, hetgeen niet van aard is om afbreuk te

doen aan bovenvermelde bevindingen. Verzoeker is het kenbaar niet eens met de beoordeling door de verwerende partij, maar toont de onjuistheid van de motieven niet aan.

Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat verzoeker geen geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over zijn reisweg en ook hier geen zicht biedt op zijn verblijfplaatsen vlak voor zijn aankomst in België. Het motief hierover in de bestreden beslissing wordt door verzoeker betwist noch weerlegd. Het blijft dan ook gehandhaafd en wordt door de Raad overgenomen.

Gelet op wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoeker geen klaarheid schept over waar hij verbleven heeft voor zijn komst naar België en of hij banden heeft met Kabul. Dat verzoeker gedetailleerd en geloofwaardig heeft kunnen antwoorden op alle vragen van de protection officer met betrekking tot het district Jalrez doet aan dit besluit geen afbreuk. Nogmaals, er wordt niet betwist dat verzoeker daar is geboren en ooit heeft verbleven. Evenwel, maakt verzoeker niet aannemelijk dat het district Jalrez zijn recente verblijfplaats was voor hij uit Afghanistan vluchtte, gelet op al de bovenvermelde bevindingen op basis van zijn facebookaccounts en deze van zijn familie.

Het gegeven dat de protection officer tijdens het gehoor nog meende dat verzoeker goed heeft meegewerkt, doet geen afbreuk aan het feit dat de verwerende partij wegens de bevindingen die aan het licht zijn gekomen na onderzoek van verzoekers verschillende facebookaccounts en die van zijn broer, toch terecht kon besluiten dat verzoeker niet heeft voldaan aan zijn medewerkingsplicht.

Ten overvloede merkt de Raad nog op dat tijdens verzoekers gehoor de protection officer wees op een aantal andere zaken die weinig overtuigend voorkwamen. Zo merkte de protection officer op dat verzoeker dan wel stelt laagopgeleid te zijn maar dat uit de manier waarop verzoeker zaken begrijpt en uitlegt anderzijds wel blijkt dat hij hoogopgeleid is. Evenzo merkte de protection officer nog op dat verzoeker verklaarde dat zijn broer nooit naar school is geweest maar dat deze broer op zijn facebook veel politieke posts plaatst, hetgeen niet lijkt op de facebook van iemand die ongeschoold is (AD CGVS, stuk 7, gehoorverslag, p. 32). Deze bemerkingen die terecht werden geuit tijdens het gehoor, versterken de vaststelling dat verzoeker een aantal zaken verzwijgt dan wel over een aantal zaken niet de waarheid vertelt.

2.4.2.9. De Raad besluit, in navolging van de verwerende partij, na grondige lezing van het administratief dossier – het geheel aan stukken, verklaringen en landeninformatie in acht genomen – dat geen geloof kan worden gehecht verzoekers bewering dat het district Jalrez zijn reële verblijfplaats was tot aan zijn vertrek uit Afghanistan.

Samen met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde recente herkomst uit het district Jalrez, gelegen in de provincie Wardak, leidt deze vaststelling ertoe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en beweerde vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk met zijn voorgehouden verblijfplaats zijn verbonden. Bijgevolg dringt zich een onderzoek naar een intern vluchtalternatief zich niet op.

In zoverre verzoeker meent dat in de bestreden beslissing de stad Kabul wordt aangeduid als een intern vestigingsalternatief, vergist hij zich overigens schromelijk daar dit nergens in de bestreden beslissing kan worden gelezen.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden vastgesteld.

2.5. Onderzoek van de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Juridische basis

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van

wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat de verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” dient te lopen. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

2.5.2. Beoordeling

2.5.2.1. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij wordt geconcludeerd dat verzoeker deze motieven niet aannemelijk maakt nu geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde recente herkomst uit het district Jalrez waar hij zijn vluchtrelaas situeert.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviseerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend

2.5.2.2. Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit niet volstaan, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld.

In artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet wordt immers uitdrukkelijk gesteld dat er geen behoefte aan bescherming bestaat indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Uit een samenlezing van artikel 48/4 en 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet vloeit voort dat een beoordeling per regio van de veiligheidssituatie vereist is om het risico te kunnen inschatten. In dit verband wijst de Raad er nog op dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid op het Afghaanse grondgebied een reëel risico zou lopen op de in artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Op grond van artikel 4.2 van de richtlijn 2011/95/EU, zoals omgezet in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, mag de verwerende partij dan ook verlangen dat verzoeker verklaringen en documentatie ter staving van zijn nationaliteit, identiteit, inclusief zijn geboorteplaats en “land(en) en plaats(en) van eerder verblijf” voorlegt. Aldus kan van verzoeker worden verwacht dat hij duidelijkheid schept over zijn geboorteplaats en zijn verschillende verblijfplaatsen in Afghanistan, zowel de eerdere als laatste verblijfplaatsen, zodat zijn werkelijke regio van herkomst kan worden bepaald.

Het bepalen van de werkelijke regio van herkomst is des te meer van belang wanneer deze streek de plaats is waar verzoeker de bron van het risico op ernstige schade situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor het risico op ernstige schade zal worden onderzocht. Met betrekking tot het eventuele risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is het dan ook essentieel dat de verzoeker om internationale

bescherming zijn herkomst uit de regio, waar hij stelt dergelijk risico bij terugkeer te lopen, aannemelijk maakt.

Verzoeker verklaart te zijn geboren in het dorp Qole Mulla Abu Bakr in het district Jalrez van de provincie Wardak en aldaar te hebben gewoond tot aan zijn vertrek uit Afghanistan.

Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat het district Jalrez zijn reële verblijfplaats was voor zijn vlucht uit Afghanistan.

Gelet op dit feit, maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Verder maakt verzoeker ook niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waarvoor, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waarvoor, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke herkomst, verblijfplaats(en) en achtergrond van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële problemen, netwerk en situatie en over de vraag of hij al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (AD CGVS, stuk 7, gehoorverslag, p. 2 en 32-33).

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ten slotte kan verzoeker niet nuttig naar een recente beslissing inzake R.A. verwijzen, aangezien elk beschermingsverzoek individueel en op zijn eigen merites moet worden beoordeeld. Overigens blijkt uit die beslissing dat R.A. meteen de waarheid heeft verteld over zijn bezoeken aan Kabul, hetgeen hier niet het geval is.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

2.6. In zoverre verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onzorgvuldig heeft gehandeld in het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming, moet worden vastgesteld dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Tijdens dit gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst/verblijf van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zorgvuldig is te werk gegaan of zijn appreciatiebevoegdheid heeft overtreden, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.7 Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare

substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend negentien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES